II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Ιουλίου 1999

σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης από την Ιταλία στην εταιρεία Sangalli Manfredonia Vetro

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε (1999) 2895]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2000/369/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Έχοντας καλέσει τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις τυχόν παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα [1] και λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων αυτών,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με επιστολή της 10ης Φεβρουαρίου 1998, η οποία καταχωρήθηκε στις 11 Φεβρουαρίου 1998 με αριθμό πρωτοκόλλου Α/31060, η Επιστολή έλαβε καταγγελία από μέρους ενός ανταγωνιστή σχετικά με ενισχύσεις που οι ιταλικές αρχές εσκόπευαν να χορηγήσουν στην εταιρεία Sangalli Vetro SpA με σκοπό την κατασκευή μονάδας παραγωγής επίπεδου γυαλιού στη Μανφρεντόνια, που βρίσκεται στη νότια Ιταλία. Κατά τον καταγγέλλοντα, οι επίμαχες ενισχύσεις επρόκειτο να χορηγηθούν με τους ακόλουθους τρόπους: πώληση γηπέδων σε τιμές κατώτερες των αγοραίων, δωρεάν κατασκευή υποδομών, παροχή ενισχύσεων για επενδύσεις των οποίων η ένταση υπερβαίνει την προβλεπόμενη από το εφαρμοστέο καθεστώς ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα, παροχή επιδοτήσεων ανά προσλαμβανόμενο εργαζόμενο και απαλλαγές από φόρους και εισφορές κοινωνικής ασφάλισης. Με επιστολή της 25ης Σεπτεμβρίου 1998, ένας άλλος παραγωγός επίπεδου γυαλιού υπέβαλε νέα καταγγελία με αντικείμενο τα ίδια μέτρα ενίσχυσης.

(2) Με επιστολές της 18ης Φεβρουαρίου, της 27ης Απριλίου, της 17ης Ιουλίου και της 27ης Οκτωβρίου 1998, η Επιτροπή ζήτησε από τις ιταλικές αρχές να της διαβιβάσουν λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τα επίμαχα μέτρα. Οι ιταλικές αρχές απάντησαν με επιστολή της 6ης Μαΐου 1998.

(3) Επειδή οι ιταλικές αρχές παρέλειψαν να υποβάλουν επαρκώς κατατοπιστικά πληροφοριακά στοιχεία για την υπόθεση και λόγω των αμφιβολιών για το συμβιβάσιμο των υπό εξέταση ενισχύσεων με την κοινή αγορά, η Επιτροπή αποφάσισε, στις 22 Δεκεμβρίου 1998, να κινήσει τη διαδικασία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης και να καλέσει την ιταλική κυβέρνηση να παράσχει απαντήσεις στα ερωτήματα που της έχουν υποβληθεί. Η Επιτροπή ενημέρωσε σχετικά την ιταλική κυβέρνηση με επιστολή της 27ης Ιανουαρίου 1999 [SG(99)D/686] και κάλεσε τους τρίτους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τις επίμαχες ενισχύσεις, δημοσιεύοντας την προαναφερθείσα επιστολή στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [2].

[1] ΕΕ C 92 της 1.4.1999, σ. 5.

[2] Βλέπε υποσημείωση 1.

(4) Η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από μέρους της εταιρείας Sangalli Vetro SpA, της αποδέκτριας εταιρείας Sangalli Manfredonia Vetro Srl, της Enisud και μιας εταιρείας η οποία προτίθεται να εγκατασταθεί στη Μανφρεντόνια, στην ίδια βιομηχανική περιοχή στην οποία εδρεύει και η Sangalli Vetro. Η Επιτροπή διαβίβασε τις παρατηρήσεις αυτές στην ιταλική κυβέρνηση, παραχωρώντας της τη δυνατότητα να τις σχολιάσει. Οι παρατηρήσεις της ιταλικής κυβέρνησης εστάλησαν πράγματι με επιστολή της 4ης Ιουνίου 1999.

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

II.1. **Ο αποδέκτης**

(5) Η εταιρεία Sangalli Manfredonia Vetro Srl (στο εξής: «Sangalli») συνεστήθη στις 30 Ιανουαρίου 1998 και εδρεύει στη Φότζια (περιοχή Πούλια της Ιταλίας). Η Sangalli τελεί υπό τον έλεγχο της εταιρείας Sangalli Vetro SpA (στο εξής: «Sangalli SpA»). Ο όμιλος Sangalli δραστηριοποιείται στον κλάδο της μεταποίησης επίπεδου γυαλιού και προμηθεύεται την απαραίτητη πρώτη ύλη από μεγάλους παραγωγούς επίπεδου γυαλιού οι οποίοι εδρεύουν σε διάφορες χώρες του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

(6) Η Sangalli είναι επιχείρηση μεσαίου μεγέθους με βάση τα κριτήρια που καθορίζονται στη σύσταση της Επιτροπής σχετικά με τον ορισμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων [3]. Ειδικότερα, η εν λόγω εταιρεία, όταν θ' αρχίσει να λειτουργεί το 2001, θα απασχολεί 197 εργαζόμενους, ενώ το ενεργητικό της θα ανέρχεται στα 217 εκατομμύρια ITL.

(7) Ο όμιλος Sangalli Vetro είναι ομοίως επιχείρηση μεσαίου μεγέθους με βάση τα κριτήρια που προβλέπονται στη σύσταση για την οποία γίνεται λόγος στην ανωτέρω αιτιολογική σκέψη 6. Ο όμιλος απασχολεί 231 εργαζόμενους, και ο ενοποιημένος κύκλος εργασιών του ανερχόταν, στις 31 Δεκεμβρίου 1997, στο ποσό των 65,460 δισεκατομμυρίων ITL.

II.2. **Τα μέτρα που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας**

(8) Τα μέτρα κατά των οποίων κινήθηκε η διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης είναι τα εξής:

— η πώληση γηπέδων από την εταιρεία Agricoltura SpA στην εταιρεία Sangalli έναντι τιμήματος το οποίο φέρεται ως μη ανταποκρινόμενο στις τιμές που ισχύουν στην αγορά. Εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν είχε στη διάθεσή της ακριβή στοιχεία για την ταυτότητα της πωλήτριας επιχείρησης, για τις τιμές που εφαρμόστηκαν και για τις τιμές που ίσχυαν στη συγκεκριμένη αγορά,

— οι επιχορηγήσεις που οι περιφερειακές ή/και οι εθνικές αρχές φέρονται να έχουν παράσχει στη Sangalli και σε άλλες εταιρείες με σκοπό την κατασκευή υποδομών στη ζώνη πραγματοποίησης της επένδυσης. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν είχε στη διάθεσή της επαρκή στοιχεία προκειμένου να προσδιορίσει το είδος των υποδομών και να βεβαιωθεί ότι αυτές δεν θα κατασκευάζονταν αποκλειστικά και μόνο προς όφελος του σχεδίου της Sangalli,

— οι επενδυτικές ενισχύσεις για την κατασκευή νέας μονάδας παραγωγής επίπεδου γυαλιού τις οποίες η ιταλική κυβέρνηση φέρεται να έχει χορηγήσει στη Sangalli. Δεδομένου ότι πρόκειται για υποβοηθούμενη περιφέρεια, η Επιτροπή, συγκεκριμένα, επεσήμαινε ότι οι ιταλικές αρχές ουδέποτε γνωστοποίησαν την ακριβή νομική βάση των επίμαχων μέτρων και ότι οι προβλέψεις για την ανάπτυξη της συγκεκριμένης αγοράς, με βάση τα στοιχεία που προσκόμισαν οι καταγγέλλοντες, δεν ήσαν τέτοιες που να δικαιολογούν οποιαδήποτε αύξηση της παραγωγικής ικανότητας,

— η συνεισφορά ύψους 50 εκατομμυρίων ITL ανά εργαζόμενο που η Enisud θα χορηγούσε στην εταιρεία Sangalli, λαμβανομένου υπόψη ότι η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αποκλείσει ότι το υπόψη μέτρο στοιχειοθετεί κρατική ενίσχυση,

— οι ενισχύσεις υπό μορφή φορολογικών ελαφρύνσεων και μειώσεων των κοινωνικών επιβαρύνσεων, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να εξακριβώσει εάν οι ρυθμίσεις αυτές ενέπιπταν σε κάποιο εγκεκριμένο καθεστώς.

III.1. **Η απάντηση των ιταλικών αρχών στην κίνηση διαδικασίας βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 2**

(9) Στις 18 Δεκεμβρίου 1998, η εταιρεία ιδιωτικού δικαίου Agricoltura SpA (στο εξής: «Agricoltura») επώλησε κάποια οικόπεδα (συνολικού εμβαδού 206 563 τετραγωνικών μέτρων) που βρίσκονται στη βιομηχανική περιοχή της Ματινάτα και του Μόντε Σαντ' 'Αντζελο (στο εξής: «Μανφρεντόνια»). Οι ιταλικές αρχές υποστηρίζουν ότι το τίμημα που κατέβαλε η εταιρεία Sangalli υπερβαίνει το τίμημα που καθορίστηκε βάσει πραγματογνωμοσύνης διενεργηθείσας στις 31 Μαΐου 1996 από ανεξάρτητη εταιρεία με αντικείμενο γήπεδα γειτονικά σε σχέση με αυτό που αποτέλεσε αντικείμενο της υπό εξέταση αγοραπωλησίας. Επομένως, σύμφωνα με το σημείο II.3 της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με στοιχεία κρατικής ενίσχυσης στις πωλήσεις γηπέδων-οικοπέδων και κτιρίων από τις δημόσιες αρχές [4], η αγοραπωλησία δεν ήταν υποχρεωτικό να κοινοποιηθεί, διότι δεν περιελάμβανε στοιχεία κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια της συνθήκης. Αντιθέτως μάλιστα, το καταβληθέν τίμημα είναι μεγαλύτερο από το τίμημα που κατέβαλαν την ίδια περίοδο άλλοι επενδυτές για γειτνιάζοντα οικόπεδα.

(10) Οι υποδομές που πρόκειται να δημιουργηθούν στον τόπο πραγματοποίησης της επένδυσης θα χρησιμοποιούνται από κοινού από όλες τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στη βιομηχανική περιοχή της Μανφρεντόνια. Πρόκειται, πιο συγκεκριμένα, για το δίκτυο διανομής πόσιμου ύδατος, για την εγκατάσταση κεντρικής μονάδας καθαρισμού και επεξεργασίας λυμάτων, για την κατασκευή του οδικού δικτύου της περιοχής, καθώς και για τη δημιουργία κοινόχρηστων χώρων στάθμευσης στο εσωτερικό της βιομηχανικής περιοχής. Η Sangalli θα αναλάβει εξ ολοκλήρου το κόστος

[3] ΕΕ L 107 της 30.4.1996, σ. 4.

[4] ΕΕ C 209 της 10.7.1997, σ. 3.

κατασκευής των υποδομών που προορίζονται για την αποκλειστική της χρήση, όπως είναι η διαρρύθμιση των οικοπέδων και η σύνδεση με το δίκτυο ηλεκτροδότησης. Εξάλλου, οι ιταλικές αρχές έχουν καταστήσει γνωστό ότι το Consorzio per lo Sviluppo Industriale ASI (στο εξής: «το Consorzio»), το οποίο διαχειρίζεται τα οικόπεδα βιομηχανικής χρήσης και τα συναφή έργα υποδομής, δεν έχει ακόμη προσδιορίσει το ύψος των τελών που θα είναι υποχρεωμένες να καταβάλλουν για τη χρήση των κοινών υποδομών οι επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στη συγκεκριμένη βιομηχανική περιοχή. Οι ιταλικές αρχές έχουν πάντως επισημάνει ότι το Consorzio, ως δημόσια επιχείρηση, είναι υποχρεωμένο να επιβάλλει τέλη τα οποία αν μη τι άλλο να καλύπτουν τα σχετικά έξοδα. Το ύψος των τελών θα καθορίζεται σε τιμοκατάλογο που θα εκδίδεται με εσωτερικό κανονισμό και ο οποίος θα ισχύει για όλες τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στη βιομηχανική περιοχή της Μανφρεντόνια.

(11) Σε ό,τι αφορά την κατάσταση της αγοράς επίπεδου γυαλιού, οι ιταλικές αρχές έχουν διαβιβάσει στοιχεία τα οποία υποτίθεται πως αποδεικνύουν ότι η ιταλική και κοινοτική αγορά επίπεδου γυαλιού δεν χαρακτηρίζεται από πλεονάζουσα ικανότητα παραγωγής. Αντιθέτως, με βάση τα ίδια στοιχεία, η εν λόγω αγορά αναπτύσσεται κατά 2 % περίπου ετησίως, και τούτο λόγω της διάδοσης της χρήσης του επίπεδου γυαλιού αλλά και των άλλων διαφόρων τύπων γυαλιού. Το στοιχείο αυτό επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι άλλοι παραγωγοί επίπεδου γυαλιού συστήνουν κοινές θυγατρικές σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Κατά τις ιταλικές αρχές, ο βασικός λόγος που ώθησε τους καταγγέλλοντες να προσφύγουν στην Επιτροπή είναι το γεγονός ότι, μετά την κατασκευή του νέου εργοστασίου της Μανφρεντόνια, ο όμιλος Sangalli δεν θα είναι πλέον αναγκασμένος να προμηθεύεται από αυτούς την πρώτη ύλη που χρειάζεται. Σχετικά με το θέμα αυτό, οι ιταλικές αρχές έχουν υποβάλει κατάσταση με τις τιμές και τους όρους που εφαρμόζουν οι ανταγωνιστές του ομίλου Sangalli.

(12) Οι χορηγηθείσες επενδυτικές ενισχύσεις ανέρχονται στο ποσό των 135,6 δισεκατομμυρίων ITL, ενώ οι επιλέξιμες δαπάνες άνευ προσαρμογής ανέρχονται στα 191 δισεκατομμύρια ITL. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί σε ένταση 40 % (καθαρό ισοδύναμο επιχορήγησης), στην οποία προστίθεται ένα 15 % (ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης). Επομένως, το ποσό αυτό είναι παραδεκτό για τη ζώνη πραγματοποίησης της επένδυσης (στόχος 1, τομέας Β) και έχει υπολογισθεί σύμφωνα με το υπουργικό διάταγμα που είναι εφαρμοστέο εν προκειμένω ([5]).

(13) Οι ιταλικές αρχές έχουν καταστήσει γνωστό ότι στις 2 Μαΐου 1998 η κοινή επιχείρηση υπό μορφή ανώνυμης εταιρείας («società consortile per azioni») Manfredonia Sviluppo, που εδρεύει στη Φότζια (Πούλια), υπέβαλε στο αρμόδιο ιταλικό υπουργείο αίτηση της εταιρείας Sangalli με την οποία ζητείτο η υπαγωγή της στη «Σύμβαση για την περιοχή της Μανφρεντόνια» («Contratto d'Area Manfredonia») ([6]). Πρόκειται για τη νομική πράξη που εφαρμόζεται στο πλαίσιο του καθεστώτος ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα, το οποίο διέπεται από τον νόμο αριθ. 488 της 19ης Δεκεμβρίου 1992 ([7]). Το σχέδιο της Sangalli έγινε δεκτό στις 15 Ιουλίου 1998. Το καθεστώς που προβλέπεται από το νόμο αριθ. 488/92 και η νομική πράξη «Contratto d'Area» εγκρίθηκαν, αντιστοίχως, με απόφαση της 30ής Ιουνίου 1997 [επιστολή SG(97) D/4949] και της 22ας Δεκεμβρίου 1998 [επιστολή SG(99) D/1119].

(14) Η εταιρεία Enisud SpA (στο εξής: «Enisud») και η Sangalli υπέγραψαν στις 7 Μαΐου 1998 συμφωνία που προβλέπει την πρόσληψη 45 κατά μέγιστο όριο εργαζομένων οι οποίοι σήμερα απασχολούνται από εταιρείες του υπό εκκαθάριση ομίλου ENI. Για κάθε εργαζόμενο της πρώην ENI που ενδεχομένως θα προσληφθεί, η Enisud έχει δεσμευθεί να συνεισφέρει 50 εκατομμύρια ITL (25 826 ευρώ). Η συμφωνία αυτή δεν γνωστοποιήθηκε στην Επιτροπή με την ετήσια έκθεση σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνει η Enisud, δεδομένου ότι η Sangalli δεν έχει ακόμη προβεί σε προσλήψεις εργαζομένων της πρώην ENI και σκοπεύει να προσλάβει μόνον εκείνους που ενδεχομένως θα διαθέτουν τα απαραίτητα επαγγελματικά προσόντα. Εξάλλου, οι ιταλικές αρχές υπενθυμίζουν ότι, με επιστολή της 10ης Μαΐου 1994, η Επιτροπή δέχτηκε ότι οι δραστηριότητες της Enisud είναι παρεμφερείς σε σχέση με εκείνες που αποτελούσαν αντικείμενο της απόφασης 92/266/ΕΟΚ της Επιτροπής ([8]) σχετικά με τους κρατικούς βιομηχανικούς ομίλους της Γαλλίας και ότι τα υπόψη μέτρα δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1.

(15) Οι ιταλικές αρχές έχουν διευκρινίσει ότι δεν έχουν ακόμη εφαρμοσθεί προς όφελος της Sangalli μειώσεις των κοινωνικών επιβαρύνσεων γενικού χαρακτήρα και ότι, ακόμη και αν συμβεί κάτι τέτοιο, οι κρατικές αρχές θα σεβαστούν τη συμφωνία «Pagliarini Van Miert» της 1ης Μαρτίου 1995, η ισχύς της οποίας παρατάθηκε με απόφαση της 31ης Μαρτίου 1998 [επιστολή SG(98) D/2708 της 1ης Απριλίου 1998].

III.2. **Παρατηρήσεις των ενδιαφερόμενων και σχόλια της Ιταλίας**

(16) Η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από μέρους της Associazione degli Industriali di Capitanata (στο εξής: «η Associazione»), που εδρεύει στη Φότζια (Πούλια), της Sangalli SpA, της εταιρείας Sangalli και της Enisud.

([5]) Εγκύκλιος του Υπουργείου Βιομηχανίας αριθ. 234363 της 20ής Νοεμβρίου 1997, όπως τροποποιήθηκε με την εγκύκλιο αριθ. 9000043 της 5ης Φεβρουαρίου 1998.

([6]) Η σύμβαση της Μανφρεντόνια υπεγράφη στις 4 Μαρτίου 1998. Η εξέταση του παραδεκτού των διαφόρων σχεδίων ολοκληρώθηκε στις 15 Ιουλίου 1998. Στα σχέδια που έγιναν δεκτά συγκαταλέγεται και αυτό της Sangalli Vetro.

([7]) Με βάση την απόφαση της 21ης Μαΐου 1997 σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. 27Α/97, που κοινοποιήθηκε στην Ιταλία με επιστολή της 30ής Ιουνίου 1997 [SG(97) D/4949], η Επιτροπή ενέκρινε το καθεστώς που προβλέπεται από το νόμο αριθ. 488/92. Με απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 1998 σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. 810/97, που κοινοποιήθηκε στην Ιταλία με επιστολή της 9ης Φεβρουαρίου 1999, η Επιτροπή ενέκρινε επίσης τις νομικές πράξεις προς εκτέλεση του νόμου αριθ. 488/92, στις οποίες συγκαταλέγεται και η πράξη που είναι γνωστή ως «Contratto d'area».

([8]) ΕΕ L 138 της 21.5.1992, σ. 24.

(17) Η Associazione υπογραμμίζει ότι το σχέδιο Sangalli εντάσσεται στο «Contratto d'area» που ισχύει για τη Μανφρεντόνια και ότι είναι πολύ σημαντικό για την περιφέρεια της Πούλιας. Στο νέο εργοστάσιο θα δημιουργηθούν 500 νέες θέσεις εργασίας, άμεσες και έμμεσες, ενώ πολλές ακόμη μικρομεσαίες επιχειρήσεις αναμένεται να ενδιαφερθούν για την εγκατάστασή τους στην ίδια περιφέρεια. Επιπλέον, η Sangalli θα παράγει πλέον την πρώτη ύλη, δηλαδή το γυαλί, ενώ μέχρι σήμερα ασχολείτο μονάχα με τη μεταποίησή της. Η εξέλιξη αυτή αναμένεται να τονώσει τον ανταγωνισμό που αναπτύσσεται στην κοινή αγορά σε έναν κλάδο ο οποίος χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη ολιγοπωλίου.

(18) Η αποδέκτρια επιχείρηση έχει επίσης περιγράψει την κατάσταση της αγοράς επίπεδου γυαλιού στην Ευρώπη και την Ιταλία. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της, το 2001 η παραγωγή (μη συμπεριλαμβανομένης της Sangalli) θα ανέλθει στις 950 000 τόνους, ενώ η ζήτηση θα ανέλθει στο 1 058 000 τόνους. Η Sangalli, προκειμένου να θεμελιώσει το σκεπτικό της επένδυσής της, υποστηρίζει ότι είναι αναγκαίο να παράγει η ίδια το επίπεδο γυαλί για την προμήθεια του οποίου σήμερα εξαρτάται από τους μεγάλους ευρωπαίους παραγωγούς και έχει διαθέσει λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τις μελλοντικές της στρατηγικές στον τομέα των πωλήσεων. Εξάλλου, παίρνει θέση επί των διαφόρων σημείων της διαδικασίας, ακολουθώντας συλλογιστική ίδια με εκείνη των ιταλικών αρχών.

(19) Η Enisud επιβεβαιώνει την άποψη των ιταλικών αρχών περί του μη υποχρεωτικού χαρακτήρα της συμφωνίας που έχει συναφθεί μεταξύ της Sangalli και της Enisud, καθώς και το γεγονός ότι η Sangalli δεν έχει προς το παρόν προσλάβει κανέναν από τους εργαζόμενους της πρώην ΕΝΙ. Η Enisud ισχυρίζεται ακόμη πως, με βάση το προαναφερθέν υπόμνημα της ΓΔ IV της 10ης Μαΐου 1994, η δραστηριότητα βιομηχανικής μετατροπής του ομίλου ΕΝΙ δεν εμπεριέχει στοιχεία κρατικής ενίσχυσης. Το επιχείρημα αυτό έχει επίσης επιβεβαιωθεί από τις μέχρι σήμερα αξιολογήσεις των ετήσιων εκθέσεων της Enisud από μέρους της Επιτροπής. Η Επιτροπή επισημαίνει εξάλλου ότι, παρά την παρέμβασή της με σκοπό την προώθηση του σχεδίου «Contratto d'area» της Μανφρεντόνια (παροχή στήριξης σε 80 επιχειρήσεις, συνολικού ύψους 1 400 δισεκατομμυρίων ITL και πρόβλεψη για 4 000 θέσεις εργασίας), κανένας εργαζόμενος της πρώην ΕΝΙ δεν έχει ακόμη προσληφθεί από κάποια από τις εδρεύουσες στην περιοχή της Μανφρεντόνια βιομηχανικές επιχειρήσεις.

(20) Στην απάντησή της προς τις παρατηρήσεις των τρίτων ενδιαφερόμενων, η Ιταλία επιβεβαιώνει ότι συμφωνεί με τις απόψεις που έχουν διατυπωθεί στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

IV. **ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ**

(21) Στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης και στο άρθρο 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ καθιερώνεται η αρχή σύμφωνα με την οποία, αν δεν ορίζεται άλλως, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, οι ενισχύσεις που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

(22) Η διαδικασία που κινήθηκε βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης οδήγησε την Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι ορισμένα από τα μέτρα που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας εξέτασης δεν εμπεριέχουν στοιχεία κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης και του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, καθώς και ότι η ενίσχυση για την πραγματοποίηση αρχικής επένδυσης εμπίπτει σε καθεστώς που έχει ήδη εγκριθεί. Αντιθέτως, οι φορολογικές ελαφρύνσεις και οι μειώσεις των κοινωνικών επιβαρύνσεων προς όφελος της αποδέκτριας επιχείρησης δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, διότι δεν προβλέπονται από κάποιο εγκεκριμένο καθεστώς.

IV.1. **Η πώληση των γηπέδων**

(23) Η Agricoltura είναι δημόσια επιχείρηση η οποία έχει συσταθεί κατά το ιδιωτικό δίκαιο. Στις 18 Δεκεμβρίου 1998, η Agricoltura πούλησε στη Sangalli γήπεδα εμβαδού 206 563 τετραγωνικών μέτρων, τα οποία βρίσκονται στην περιοχή δραστηριότητας της Agricoltura, έναντι του τιμήματος των 15 000 ITL ανά τετραγωνικό μέτρο. Η Agricoltura θα αναλάβει η ίδια το κόστος των εργασιών καθαρισμού και αξιοποίησης οι οποίες θα απαιτηθούν εξαιτίας των βλαβών από τις ρυπογόνες δραστηριότητές της. Ωστόσο, η υποχρέωση αυτή της Agricoltura υπόκειται σε χρονικό περιορισμό (θα ισχύσει επί δώδεκα μήνες από την πώληση της έκτασης) και δεν καλύπτει το σύνολο του κόστους αλλά μόνον ένα συγκεκριμένο ποσό.

(24) Η Επιτροπή θεωρεί ότι το τίμημα που κατέβαλε η Sangalli αντιστοιχεί στην τιμή που ισχύει στην αγορά. Οι ιταλικές αρχές έχουν προσκομίσει πραγματογνωμοσύνη, με ημερομηνία 31 Μαΐου 1996, την οποία διενήργησε ανεξάρτητη εταιρεία συμβούλων. Σύμφωνα με την πραγματογνωμοσύνη αυτή, το τετραγωνικό μέτρο κόστιζε την εποχή εκείνη 12 000 ITL. Οι ιταλικές αρχές έχουν επίσης προσκομίσει και άλλες συμβάσεις πώλησης γηπέδων οι οποίες αφορούν οικόπεδα ευρισκόμενα στην ίδια περιοχή, αν και το εμβαδόν τους είναι μικρότερο από εκείνο του γηπέδου που αγόρασε η Sangalli. Πρόκειται για συμβάσεις συναφθείσες πρόσφατα μεταξύ της Agricoltura και άλλων εταιρειών. Το τίμημα που προβλέπεται στις συμβάσεις αυτές είναι 12 000 ITL ανά τετραγωνικό μέτρο, ενώ οι λοιποί όροι είναι ίδιοι με εκείνους που έγιναν δεκτοί στην περίπτωση της Sangalli. Πιο συγκεκριμένα, η Agricoltura αναλαμβάνει ομοίως το κόστος των εργασιών καθαρισμού και αξιοποίησης των γηπέδων, με τον ίδιο χρονικό περιορισμό. Επομένως, οι όροι πώλησης είναι πιο επαχθείς στην περίπτωση της Sangalli παρά στην περίπτωση των εταιρειών που αγόρασαν παρακείμενα γήπεδα, αν μάλιστα ληφθεί υπόψη ότι οι δαπάνες διαρρύθμισης της έκτασης που αγόρασε η Sangalli (η οποία είναι μεγαλύτερου εμβαδού) είναι και αυτές υψηλότερες.

(25) Από τα παραπάνω η Επιτροπή συνάγει ότι, σύμφωνα με το σημείο II.3 στοιχείο β) της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με στοιχεία κρατικής ενίσχυσης στις πωλήσεις γηπέδων-οικοπέδων και κτιρίων από τις δημόσιες αρχές [9], η υπό εξέταση αγοραπωλησία δεν εμπεριέχει στοιχεία κρατικής ενίσχυσης, δεδομένου ότι γι' αυτήν ίσχυσε τιμή καθορισθείσα βάσει ανεξάρτητης πραγματογνωμοσύνης και ότι η τιμή αυτή αντιστοιχεί στην αγοραία τιμή κατά τον χρόνο πραγματοποίησης της αγοραπωλησίας.

IV.2. **Η κατασκευή υποδομών στον τόπο πραγματοποίησης της επένδυσης**

(26) Οι υποδομές που έχει αναλάβει να κατασκευάσει το Consorzio προορίζονται πράγματι να χρησιμοποιηθούν από όλες τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στη συγκεκριμένη βιομηχανική περιοχή. Με βάση τα στοιχεία που έχουν υποβάλει οι ιταλικές αρχές, πρόκειται για το δίκτυο διανομής πόσιμου ύδατος, για την εγκατάσταση κεντρικής μονάδας καθαρισμού και επεξεργασίας λυμάτων, για την κατασκευή των αναγκαίων οδικών συνδέσεων και για τη δημιουργία κοινόχρηστων χώρων στάθμευσης στην περίμετρο της βιομηχανικής περιοχής.

(27) Σε ό,τι αφορά τη χρησιμοποίηση των υπόψη υποδομών, οι ιταλικές αρχές έχουν δηλώσει, με επιστολή της 6ης Ιουνίου 1999, ότι τα τέλη χρήσης τους καλύπτουν το κόστος των εγκαταστάσεων. Εξάλλου, όπως προβλέπεται ρητώς στη συμφωνία μεταξύ του Consorzio και της Sangalli, τα τέλη χρήσης των υποδομών θα καθορίζονται με εσωτερικό κανονισμό του Consorzio, που θα ισχύει επίσης για όλες τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις.

(28) Η Sangalli θα αναλάβει εξ ολοκλήρου το κόστος των υποδομών που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ατομικά από την ίδια, όπως είναι η σύνδεση με το δίκτυο ηλεκτροδότησης και οι εργασίες διαρρύθμισης των οικοπέδων.

(29) Με βάση τα προεκτεθέντα, η Επιτροπή εξάγει το συμπέρασμα ότι οι υποδομές για τις οποίες γίνεται λόγος παραπάνω είναι κοινές για όλες τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στη βιομηχανική περιοχή της Μανφρεντόνια, οι οποίες για να τις χρησιμοποιούν θα είναι υποχρεωμένες να καταβάλλουν κάποια τέλη. Το ύψος των οφειλόμενων τελών θα είναι τέτοιο που να καλύπτει εξ ολοκλήρου τα σχετικά έξοδα. Εξάλλου, η επιβολή των τελών θα γίνεται κατά τρόπο αντικειμενικό έναντι όλων αυτών των επιχειρήσεων. Επειδή οι υποδομές που θα χρησιμοποιούνται αποκλειστικά και μόνο από μια επιχείρηση, της Sangalli μη εξαιρουμένης, θα βαρύνουν εξ ολοκλήρου την εκάστοτε επιχείρηση, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι δεν τίθεται θέμα προνομιακής μεταχείρισης της αποδέκτριας επιχείρησης. Συνεπώς, η κατασκευή των συγκεκριμένων υποδομών δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

IV.3. **Ο κλάδος επίπεδου γυαλιού και η μελέτη σκοπιμότητας του σχεδίου της Sangalli**

(30) Σε σχέση με το θέμα της ενίσχυσης για αρχική επένδυση, οι ιταλικές αρχές διαβίβασαν τη μελέτη σκοπιμότητας του σχεδίου της Sangalli. Το έτος 2002, η εταιρεία Sangalli θα παράγει 185 000 μεικτούς τόνους επίπεδου γυαλιού [10], ήτοι 160 000 τόνους καθαρού προϊόντος, πάχους από 2 έως 20 mm και διαφόρων διαστάσεων. Το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής αυτής (100 000 τόνοι περίπου) θα καταναλώνεται από τον ίδιο τον όμιλο Sangalli, ενώ 60 000 τόνοι θα διοχετεύονται στην αγορά, εκ των οποίων το 60 % στην εθνική αγορά· το 40 % προβλέπεται να εξαχθεί στην Ελλάδα και την Ανατολική Ευρώπη.

(31) 'Οπως είχε ήδη επισημανθεί κατά την κίνηση της παρούσας διαδικασίας, η υπό εξέταση αγορά είναι η αγορά επίπεδου γυαλιού που παράγεται με τη μέθοδο «float», η οποία επινοήθηκε κατά τη δεκαετία του 1960 από την εταιρεία Pilkington plc. Με τη μέθοδο αυτή είναι δυνατή η παραγωγή γυαλιού το οποίο, μετά την κατασκευή του, δεν έχει πλέον χρεία στίλβωσης και λείανσης και μπορεί επομένως να κοπεί και να πουληθεί απευθείας. Σήμερα, η συγκεκριμένη μέθοδος είναι αυτή που χρησιμοποιούν περισσότερο οι σημαντικότεροι παραγωγοί του κλάδου. Το επίπεδο γυαλί που παράγεται με τη μέθοδο αυτή χρησιμοποιείται στη συνέχεια για την παραγωγή τζαμιών που χρησιμεύουν ως κατασκευαστικό, μονωτικό ή ενισχυτικό υλικό.

(32) Η κοινοτική αγορά επίπεδου γυαλιού είναι κατανεμημένη μεταξύ μιας μικρής ομάδας μεγάλων επιχειρήσεων [11], για τους οποίους η κοινοτική αγορά εξακολουθεί να αποτελεί τον σημαντικότερο χώρο διάθεσης της παραγωγής τους, παρά την έντονη ανάπτυξη του κλάδου στην Ανατολική Ευρώπη [12]. Σύμφωνα με τους σημαντικότερους κοινοτικούς παραγωγούς επίπεδου γυαλιού, έπειτα από δυο χρόνια κρίσης, το 1997 παρατηρήθηκε ανάκαμψη της ζήτησης. Νέες επενδύσεις πραγματοποιήθηκαν, ιδιαίτερα στην Ανατολική Ευρώπη και τη Λατινική Αμερική. Σύμφωνα πάντα με τις ίδιες πηγές, κατά το 1997 πραγματοποιήθηκε μια από τις πλέον σημαντικές διαδικασίες εσωτερικής αναδιάρθρωσης του κλάδου, με αποτέλεσμα την κατάργηση θέσεων εργασίας και τη συρρίκνωση των παραγγελιών, για τις οποίες εκτιμάται ότι οι πιθανότητες ανάκαμψής τους είναι αρκετά περιορισμένες [13], δεδομένου ότι η συγκεκριμένη αγορά εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται από πλεονάζουσα ικανότητα παραγωγής.

---

[9] ΕΕ C 209 της 10.7.1997, σ. 3.

[10] Επίπεδο γυαλί παραγόμενο με τη μέθοδο «float».

[11] Σύμφωνα με την επιθεώρηση «Industrial Minerals December 1997», η αγορά επίπεδου γυαλιού ευρωπαϊκής παραγωγής είναι κατανεμημένη μεταξύ των ακόλουθων επιχειρήσεων: Pilkington 25 %, Glaverbel 18 %, Saint Gobain 29 %, Guardian 12 %, PPG 8 %, Sisecam 6 % και Euroglas 2 %.

[12] Τούτο ισχύει για την Pilkington plc, τη Saint Gobain και την Glaverbel. Διευθύνσεις web: www.pilkington.com, www.saint-gobain.com και www.glaverbel.com, με ημερομηνία 28 Νοεμβρίου 1998.

[13] Ετήσια έκθεση της Pilkington για το 1996/97 και το 1998, διεύθυνση web: www.pilkington.com/finance. Ετήσια έκθεση για το 1997, Groupe performance www.glaverbel.com, με ημερομηνία 28 Νοεμβρίου 1998.

(33) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι το φαινόμενο της εσωτερικής αναδιάρθρωσης και της μετεγκατάστασης σε χώρες της Ανατολικής Ευρώπης οφείλεται, σύμφωνα με το «Πανόραμα της κοινοτικής βιομηχανίας» [14], στο γεγονός ότι «το 1997 ο κλάδος γυαλιού διήνυε περίοδο αναδιοργάνωσης, και οι επιχειρήσεις προσπαθούσαν να ανταποκριθούν στις έντονες μεταβολές που παρατηρούνταν στην παγκόσμια αγορά εργασίας, επενδύοντας σε χώρες χαμηλού κόστους προκειμένου να επωφεληθούν από την ύπαρξη ευνοϊκότερων συντελεστών παραγωγής». Το στοιχείο αυτό δεν αποδεικνύει ότι η κοινοτική αγορά επίπεδου γυαλιού χαρακτηρίζεται από πλεονάζουσα ικανότητα παραγωγής σε σχέση με τη ζήτηση.

(34) Ειδικότερα, με βάση μια μελέτη για τη συγκεκριμένη αγορά [15] την οποία εκπόνησε ανεξάρτητος φορέας, η ιστορική τάση που παρατηρείται στον κλάδο γυαλιού έγκειται στην αύξηση της ζήτησης παγκοσμίως σε ποσοστό 2-3 % ετησίως. Κατά την τελευταία εικοσαετία, η αύξηση αυτή ήταν της τάξεως του 4,4 % στην Ευρώπη. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και ειδικότερα στον κλάδο επίπεδου γυαλιού, οι προβλέψεις για την εξέλιξη της ζήτησης έχουν ως εξής: +3,2 % το 1998· +4,6 % το 1999· +2,9 % το 2000· +4,3 % το 2001· +2,7 % το 2002 και +4,0 % το 2003. Επομένως, ο μέσος όρος της αύξησης της ζήτησης στο σύνολο της συγκεκριμένης χρονικής περιόδου είναι 3,6 %.

(35) Οι επιχειρήσεις του κλάδου από την πλευρά τους προβλέπουν για την περίοδο 1998-2000 αύξηση της ζήτησης κατά 2-3 % ετησίως. Στις ετήσιες εκθέσεις τους, οι σημαντικότερες εταιρείες του κλάδου στο σύνολό τους κάνουν λόγο για «τρέχουσα ανεπάρκεια της παραγωγικής ικανότητας» (Glaverbel 1998) [16] ή υποστηρίζουν ότι, σε σύγκριση με την αντίστοιχη περίοδο του 1998, «το 1999 εμφανίζει αύξηση των πραγματικών μεγεθών κατά 4,3 %» (Saint-Gobain 1999) [17] ή ακόμη ότι «η συνολική κατανάλωση επίπεδου γυαλιού στην Ευρώπη των 15 αυξάνεται με ρυθμό 4 %, ποσοστό που υπερβαίνει την αύξηση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος» και ότι «η κατανάλωση γυαλιού κατά τη διάρκεια του 1999 αναμένεται να παρουσιάσει την ίδια τάση» [18]. Η αισιόδοξη αυτή αντίληψη για τις τάσεις της αγοράς επιβεβαιώνεται άλλωστε από το γεγονός ότι, όπως επισημαίνεται στην απόφαση της Επιτροπής της 7ης Αυγούστου 1998 σχετικά με την εξαγορά της PPG Industries Inc. από την Glaverbel, «κατά την τελευταία πενταετία, η Guardian κατασκεύασε μια νέα μονάδα παραγωγής στη Γερμανία. Έχουν ανακοινωθεί σχέδια για την κατασκευή νέων μονάδων παραγωγής επίπεδου γυαλιού στην Ιταλία, την Ισπανία, την Ελλάδα και το Ηνωμένο Βασίλειο (κυρίως από μέρους παραγωγών που δραστηριοποιούνται ήδη στην αγορά, αλλά και ενός νέου δυνητικού ανταγωνιστή, της Sangalli)» [19]. Τα στοιχεία αυτά επιβεβαιώθηκαν πρόσφατα από έκθεση που η ένωση ευρωπαίων παραγωγών επίπεδου γυαλιού υπέβαλε στην Επιτροπή· στην εν λόγω έκθεση αναφέρεται ότι η Saint-Gobain προβλέπεται να εγκαινιάσει προς τα τέλη του 1999 ένα νέο εργοστάσιο στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι Glaverbel και Pilkington σχεδιάζουν να εγκαινιάσουν ακόμη ένα στην Ισπανία περί τα μέσα του 2000, η Interpane στη Γαλλία και η Sangalli στην Ιταλία στα τέλη του 2000· όλα αυτά τα εργοστάσια θα έχουν την ίδια ικανότητα παραγωγής (500 τόνοι ημερησίως ή 185 000 μεικτοί τόνοι ετησίως).

(36) Το συμπέρασμα είναι ότι ο ευρωπαϊκός κλάδος επίπεδου γυαλιού δεν αντιμετωπίζει κρίση, όπως αποδεικνύεται από τις επενδύσεις που οι σημαντικότερες επιχειρήσεις του κλάδου σχεδιάζουν να πραγματοποιήσουν στο μέλλον. Εξάλλου, σε ό,τι αφορά την ιταλική αγορά επίπεδου γυαλιού, υπάρχουν ενδείξεις ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την έντονη αύξηση της ζήτησης, χάρη στην έναρξη λειτουργίας μιας νέας μονάδας παραγωγής της Fiat στο Μέλφι (Πούλια) και στη συγκέντρωση της παραγωγής της Alfa Romeo στη Νεάπολη (Καμπανία).

(37) Προκειμένου για τον κλάδο μεταποιημένου γυαλιού, στον οποίο δραστηριοποιείται η Sangalli SpA, η Επιτροπή θεωρεί ότι το μερίδιο αγοράς της εν λόγω εταιρείας (η οποία είναι μεσαίου μεγέθους) είναι τέτοιο που να αποκλείει το ενδεχόμενο να προκαλέσει η ενίσχυση σοβαρές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στη συγκεκριμένη αγορά.

(38) Με βάση τα προεκτεθέντα, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι το σχέδιο της Sangalli είναι εύλογο από επιχειρηματική άποψη. Κατά πρώτο λόγο, το 60 % και πλέον της παραγωγής του εργοστασίου της Μανφρεντόνια προβλέπεται να καταναλώνεται από τον ίδιο τον όμιλο Sangalli. Οι συμβάσεις που έχει συνάψει ο όμιλος Sangalli με αντικείμενο την προμήθεια επίπεδου γυαλιού και τις οποίες έχουν υποβάλει οι ιταλικές αρχές αποδεικνύουν ότι οι όροι και οι τιμές που εφαρμόζουν οι προμηθευτές του ομίλου (Saint Gobain, Pilkington plc και Glaverbel) δεν είναι ανταγωνιστικά και ότι η Sangalli αδυνατεί να τα επαναδιαπραγματευθεί. Για τον λόγο αυτό εκτιμάται ότι το νέο εργοστάσιο της Μανφρεντόνια θα δώσει στον όμιλο Sangalli τη δυνατότητα να απεξαρτηθεί από τους προμηθευτές της και να αποκομίσει σημαντικά κέρδη μακροπρόθεσμα. Κατά δεύτερο λόγο, η παραγωγή που προορίζεται για την αγορά ισοδυναμεί με το 1 % μονάχα της ζήτησης του κλάδου σε ευρωπαϊκή κλίμακα [20]. Σχετικά με το θέμα αυτό, η Επιτροπή επισημαίνει ότι όχι μόνον αναπτύσσεται με έντονους ρυθμούς η αγορά της νοτίου Ιταλίας, αλλά επιπλέον η Μανφρεντόνια βρίσκεται πάρα πολύ κοντά στην Ελλάδα και τα Βαλκάνια, περιοχές όπου προβλέπεται σημαντική αύξηση της ζήτησης. Επομένως, είναι εύλογο να θεωρηθεί ότι η παραγωγή η οποία προορίζεται για την εθνική και την ευρωπαϊκή αγορά αντιστοιχεί σε υπάρχουσα και πραγματική ζήτηση.

---

[14] ΓΔ III, Eurostat, «Πανόραμα της κοινοτικής βιομηχανίας»1997, τόμος I, σ. από 9-8 έως 9-14.

[15] Μελέτη δημοσιευθείσα από τη Frost& Sullivan Market Research το 1997.

[16] Ομιλία του Luc Willame, πληρεξουσίου μέλους του διοικητικού συμβουλίου της Glaverbel, προς τη γενική συνέλευση των μετόχων στις 27 Μαΐου 1998. *Πηγή*: http://www.glaverbel.com, με ημερομηνία 28 Νοεμβρίου 1998.

[17] http://www.saint-gobain.com, ανακοινωθέντα προς τον Τύπο, 15 Ιουνίου 1999.

[18] Glaverbel, ετήσια έκθεση για το 1998 «Έκθεση των διοικητών», κεφάλαιο «Αύξηση της κατανάλωσης γυαλιού στην Ευρώπη». *Πηγή*: http://www.glaverbel.com, με ημερομηνία 14 Ιουνίου 1999.

[19] Σημείο 22 της απόφασης της 7ης Αυγούστου 1998 με την οποία κηρύσσεται συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά η συγκέντρωση στην υπόθεση IV/M.1230 — Glaverbel/PPG (ΕΕ C 282 της 11.9.1998, σ. 2).

[20] Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της ένωσης παραγωγών επίπεδου γυαλιού, οι προβλέψεις για τη ζήτηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν ως εξής: 6 390 εκατομμύρια τόνοι το 1999· 6 737 εκατομμύρια τόνοι το 2000 και 7 180 εκατομμύρια τόνοι το 2001.

IV.4. **Η ενίσχυση περιφερειακού χαρακτήρα**

(39) Τα στοιχεία που διετέθησαν από τις ιταλικές αρχές στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας οδήγησαν την Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι η παροχή από μέρους της Ιταλίας μη επιστρεπτέας επιχορήγησης ισοδυναμούσας με το 70 % σε ακαθάριστους όρους του κόστους των αρχικών επενδύσεων, με αποδέκτη την εταιρεία Sangalli στη Μανφρεντόνια, συνάδει με τις διατάξεις του νόμου αριθ. 488/92. Πιο συγκεκριμένα, η επιχορήγηση υπέρ της εν λόγω εταιρείας ανέρχεται στα 135,630 δισεκατομμύρια ITL και είναι καταβλητέα σε τρεις ισόποσες ετήσιες δόσεις, ενώ οι επιλέξιμες δαπάνες ανέρχονται στο ποσό των 191 δισεκατομμυρίων ITL [21]. Συνεπώς, η ένταση της ενίσχυσης προσεγγίζει το μέγιστο επιτρεπόμενο όριο έντασης το οποίο προβλέπει ο νόμος αριθ. 488/92 (40 % καθαρό ισοδύναμο επιχορήγησης + 15 % ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης) για την περιοχή πραγματοποίησης της συγκεκριμένης επένδυσης [άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α)] [22] και για την κατηγορία των επιχειρήσεων μεσαίου μεγέθους στην οποία εμπίπτει και η αποδέκτρια (βλέπε το σημείο II.1).

(40) Η υπό εξέταση ενίσχυση συνάδει επίσης με τις διατάξεις της νομικής πράξης προς εκτέλεση του νόμου 488/92, δηλαδή του «Contratto d'Area» (στο εξής: «η σύμβαση») [23]. Σκοπός της σύμβασης αυτής είναι η ενεργοποίηση νέων επιχειρηματικών πρωτοβουλιών και η δημιουργία θέσεων εργασίας στους κλάδους της βιομηχανίας, της γεωργίας, των υπηρεσιών και του τουρισμού. Σύμφωνα με τα καθεστώτα ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα, οι κρατικές αρχές παρέχουν επιχορηγήσεις για επενδύσεις οι οποίες κρίνονται βιώσιμες από τεχνική, οικονομική και χρηματοοικονομική άποψη και οι οποίες απολαύουν, ιδίως δικαιώματι, ευνοϊκών όρων από πλευράς χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων [24].

(41) Η υπό εξέταση περιφερειακή ενίσχυση, ακόμη και αν ανέρχεται στο μέγιστο επιτρεπόμενο όριο που προβλέπει το πολυτομεακό πλαίσιο κανόνων σχετικά με τις περιφερειακές ενισχύσεις για μεγάλα επενδυτικά σχέδια [25], δεν υπέκειτο στην υποχρέωση κοινοποίησης στην Επιτροπή που προβλέπει το ίδιο πλαίσιο κανόνων. Πράγματι, η Ιταλία χορήγησε τυπικώς τη συγκεκριμένη ενίσχυση στη Sangalli στις 15 Ιουλίου 1998, δηλαδή πριν από τη θέση σε ισχύ του ρηθέντος πλαισίου κανόνων.

(42) Με βάση τα πραγματικά δεδομένα που παρατίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 30 έως 38 και την προαναφερθείσα μελέτη σκοπιμότητας την οποία η Sangalli υπέβαλε στις ιταλικές αρχές, η Επιτροπή θεωρεί ότι το σχέδιο της Sangalli είναι βιώσιμο. Εξάλλου, οι προοπτικές και οι όροι χρηματοδότησης που έχουν συμφωνηθεί υπέρ της Sangalli σε σχέση με τη συνεισφορά της στο σχέδιο (25 % της επένδυσης) κρίνονται ικανοποιητικά. Τέλος, σε ό,τι αφορά τη δημιουργία θέσεων εργασίας, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το υπόψη σχέδιο συνεπάγεται τη δημιουργία 197 άμεσων θέσεων εργασίας (στελεχών και εργατών) και 306 έμμεσων θέσεων εργασίας. Ειδικότερα, η Sangalli θα καλύπτει επιτοπίως τις ανάγκες της σε πρώτες ύλες (κυρίως αμμώδη υλικά που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή γυαλιού), καθώς και τις ανάγκες της σε υπηρεσίες (οδικές και θαλάσσιες μεταφορές).

(43) Συνεπώς, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι, στην υπό εξέταση υπόθεση, η ενίσχυση περιφερειακού χαρακτήρα από μέρους των ιταλικών αρχών στη Sangalli πληροί τους όρους και τις εντάσεις που προβλέπει ο νόμος αριθ. 488/92, οι διατάξεις του οποίου έχουν ήδη εγκριθεί από την Επιτροπή.

IV.5. **Καταβολή από την Enisud συνεισφοράς για κάθε εργαζόμενο που προσλαμβάνεται**

(44) Με επιστολή της 10ης Μαΐου 1994, η Επιτροπή δήλωνε ότι, κατ' αναλογία προς τα διαλαμβανόμενα στην απόφασή της 92/266/ΕΟΚ [26], οι δραστηριότητες μετατροπής της Enisud δεν στοιχειοθετούν μέτρο κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. 'Οπως ζητείτο στην εν λόγω επιστολή, οι ιταλικές αρχές οφείλουν να υποβάλλουν κάθε χρόνο έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες μετατροπής της Enisud [27], προκειμένου να εξακριβώνεται η μη χρησιμοποίηση κρατικών πόρων. Μέχρι σήμερα, οι ιταλικές αρχές έχουν υποβάλει κανονικά τις προβλεπόμενες ετήσιες εκθέσεις, και η Επιτροπή ουδέποτε αμφισβήτησε το ότι τα μέτρα μετατροπής που εφαρμόζει η Enisud δεν αποτελούν κρατικές ενισχύσεις.

(45) Η εταιρεία Enisud ανήκει στον όμιλο ΕΝΙ. Τον Δεκέμβριο του 1995 ξεκίνησε διαδικασία ιδιωτικοποίησης του ομίλου [28]. Σήμερα, το Υπουργείο των Οικονομικών έχει στην κατοχή του μονάχα ένα μειοψηφικό «πακέτο» μετοχών (το 36,3 %) [29]. Το Δημόσιο δεν διορίζει κανένα από τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του ομίλου ΕΝΙ, ενώ, όσον αφορά τις δραστηριότητες μετατροπής, τα σχετικά όργανα ελέγχου είναι ανεξάρτητα από τη δημόσια διοίκηση.

(46) Το έργο της μετατροπής συνίσταται κατά κύριο λόγο στην εξεύρεση θέσεων εργασίας για τους εργαζομένους του ομίλου που είναι σήμερα άνεργοι (ταμείο ένταξης στην αγορά εργασίας, κινητικότητα κ.λπ.), καθώς και στην προώθηση βιομηχανικών πρωτοβουλιών στις περιοχές όπου βρίσκονται οι κλειστές πλέον μονάδες παραγωγής του ομίλου ΕΝΙ. Μέχρι σήμερα, το κόστος των μέτρων μετατροπής έχει αναληφθεί από τον ίδιο τον όμιλο [30] και αντιστοιχεί στο 0,28 % των ιδίων κεφαλαίων της εταιρείας (αυτοχρηματοδότηση).

---

(21) Οι επιλέξιμες δαπάνες κατανέμονται ως εξής: 5 % για μελέτες (9,5 δισεκατομμύρια)· 3 % για γήπεδα (5,5 δισεκατομμύρια)· 20 % για κτίρια (43,3 δισεκατομμύρια)· 72 % για εξοπλισμό (132,6 δισεκατομμύρια).

(22) Βλέπε την απόφαση της 21ης Μαΐου 1997 σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. 27A/97, όπου αναφέρονται οι εντάσεις που ισχύουν για τις διάφορες περιφέρειες σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 στοιχείο α) (ΕΕ C 242 της 8.8.1997).

(23) Βλέπε υποσημείωση 7.

(24) Βλέπε υποσημείωση 6.

(25) ΕΕ C 107 της 7.4.1998, σ. 7.

(26) Βλέπε υποσημείωση 8.

(27) Βλέπε, μεταξύ άλλων, την ετήσια έκθεση για το 1997/98, που εστάλη στην Επιτροπή στο πλαίσιο του ελέγχου των δραστηριοτήτων μετατροπής (έγγραφο που καταχωρήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 1998 με αριθμό πρωτοκόλλου A/38296).

(28) Επίσης από το 1995, οι μετοχές της ΕΝΙ είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο.

(29) Βλέπε http://www.eni.it, με ημερομηνία 28 Ιουνίου 1999.

(30) Σύμφωνα με εκτιμήσεις της ΕΝΙ οι οποίες περιλαμβάνονται στην έκθεση, το συνολικό κόστος των μέτρων μετατροπής θα ανέλθει στο ποσό των 100 δισεκατομμυρίων ITL και καλύπτει την περίοδο μέχρι τα τέλη του 2000.

(47) Κατά συνέπεια, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι η συνεισφορά ύψους 50 εκατομμυρίων ITL ανά εργαζόμενο η οποία προβλέπεται να καταβληθεί στις επιχειρήσεις που προσλαμβάνουν εργαζομένους του πρώην ομίλου ENI δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Ειδικότερα, οι πόροι που θα χρησιμοποιηθούν για τον σκοπό αυτό δεν είναι κρατικοί, ενώ ο όμιλος ENI αποφασίζει υπό καθεστώς ανεξαρτησίας για την πολιτική επανένταξης των εργαζομένων του, την οποία θα ακολουθήσει. Για τους λόγους αυτούς, η συγκεκριμένη παρέμβαση δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί κρατική ενίσχυση.

(48) Κατά την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή διατύπωσε αμφιβολίες για το γεγονός ότι η παρέμβαση υπέρ της Sangalli δεν μνημονευόταν στην προαναφερθείσα ετήσια έκθεση, δηλαδή εκείνη που αφορούσε την περίοδο 1997 — Οκτώβριος του 1998. Οι ιταλικές αρχές, όπως ακριβώς η ENI και η αποδέκτρια, έχουν δηλώσει ότι η παρέμβαση δεν συμπεριελήφθη στην ετήσια έκθεση διότι δεν είχαν πραγματοποιηθεί προσλήψεις από μέρους της Sangalli. Επομένως, αίρονται οι αμφιβολίες τις οποίες έχει διατυπώσει η Επιτροπή.

IV.6. **Γενικού χαρακτήρα απαλλαγές από εισφορές κοινωνικής ασφάλισης**

(49) Οι ιταλικές αρχές, στην επιστολή τους σε απάντηση της κίνησης διαδικασίας, δηλώνουν ότι, ακόμη και σε περίπτωση που έκαναν δεκτές τις «γενικού χαρακτήρα απαλλαγές από εισφορές κοινωνικής ασφάλισης» προς όφελος της εταιρείας Sangalli, θα τηρούσαν οπωσδήποτε τους όρους της συμφωνίας «Pagliarini/Van Miert» της 1ης Μαρτίου 1995, η ισχύς της οποίας παρατάθηκε με επιστολή της 1ης Απριλίου 1998 [SG(98) D/2708].

(50) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι με την απόφαση της 31ης Μαρτίου 1998 ([31]), που κοινοποιήθηκε στην Ιταλία με την αναφερόμενη στην αιτιολογική σκέψη 15 επιστολή της 1ης Απριλίου 1998, παρατάθηκε η ισχύς μόνο μερικών από τα μέτρα που προβλέπονταν στην απόφασή της 95/455/ΕΚ, της 1ης Μαρτίου 1995, που αφορά τις διατάξεις σχετικά με μειώσεις, στο Mezzogiorno, των κοινωνικών επιβαρύνσεων των επιχειρήσεων και τη δημοσιονομική κάλυψη ορισμένων από τις επιβαρύνσεις αυτές ([32]).

(51) Η τελευταία αυτή απόφαση προέβλεπε, για τις περιφέρειες του Mezzogiorno ([33]), τη σταδιακή κατάργηση των απαλλαγών από εισφορές κοινωνικής ασφάλισης (0 % από 1ης Δεκεμβρίου 1997). Παράλληλα, η διαφοροποίηση της δημοσιονομικής κάλυψης των επιβαρύνσεων σε σύγκριση με τις περιφέρειες της κεντρικής και της βόρειας Ιταλίας προβλεπόταν να καταργηθεί ως εξής: 2 % από 1ης Ιανουαρίου 1998, 1 % από 1ης Ιανουαρίου 1999 και 0 % από 1ης Ιανουαρίου 2000.

(52) Από την άλλη πλευρά, η προαναφερθείσα απόφαση της 31ης Μαρτίου 1998 αφορά αποκλειστικά και μόνο τις διατάξεις περί απαλλαγών από εισφορές κοινωνικής ασφάλισης. Με την εν λόγω απόφαση, η Επιτροπή αποφάσισε ότι οι ενισχύσεις για απασχόληση, ενισχύσεις μη συνδεόμενες με την πραγματοποίηση επενδύσεων και συνιστάμενες στην απαλλαγή για ένα έτος από κοινωνικές επιβαρύνσεις υπέρ των επιχειρήσεων που δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας σε συγκεκριμένες ιταλικές περιφέρειες, συμβιβάζονται με την κοινή αγορά δυνάμει των κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις ενισχύσεις στην απασχόληση ([34]).

(53) Η εταιρεία Sangalli συνεστήθη προσφάτως και πρόκειται να ξεκινήσει τη δραστηριότητά της το 2001, όταν δεν θα ισχύει πλέον η εν λόγω απόφαση. Εξάλλου, οι δημιουργούμενες θέσεις εργασίες συνδέονται με την πραγματοποίηση επένδυσης. Επομένως, στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι φορολογικές απαλλαγές και οι μειώσεις των κοινωνικών επιβαρύνσεων δεν εμπίπτουν σε κάποιο εγκριθέν από την Επιτροπή καθεστώς.

(54) Επειδή δεν προβλέπονται από κάποιο εγκριθέν από την Επιτροπή καθεστώς, οι εν λόγω απαλλαγές και μειώσεις αποτελούν νέες ατομικές ενισχύσεις, το συμβιβάσιμο των οποίων με την κοινή αγορά πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο εξατομικευμένης εξέτασης με γνώμονα τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους.

(55) Οι υπό εξέταση ενισχύσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά κατ' εφαρμογή κάποιας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 2, δεδομένου ότι δεν πρόκειται για ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρα προς μεμονωμένους καταναλωτές, ούτε προορίζονται για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα, ούτε είναι δυνατό να υπαχθούν στην παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο γ). Εξάλλου, οι ίδιες ενισχύσεις δεν είναι δυνατό να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με βάση τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχεία β), γ) και δ), δεδομένου ότι δεν αποβλέπουν στην προώθηση κάποιου σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος, ούτε στην άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους, ούτε στη διευκόλυνση της ανάπτυξης συγκεκριμένης οικονομικής δραστηριότητας, ούτε στην προαγωγή του πολιτισμού και τη διαφύλαξη της πολιτιστικής κληρονομιάς. Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο αποδέκτης της ενίσχυσης εδρεύει σε υποβοηθούμενη περιφέρεια η οποία είναι επιλέξιμη βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α), η Επιτροπή οφείλει να περιορίσει στην τελευταία αυτή παρέκκλιση την ανάλυση του συμβιβάσιμου των υπόψη ενισχύσεων.

([31]) ΕΕ C 188 της 17.6.1998, σ. 8.
([32]) ΕΕ L 265 της 8.11.1995, σ. 23.
([33]) Η απόφαση προέβλεπε διαφορετικό καθεστώς για την περιφέρεια του Abruzzo.

([34]) ΕΕ C 334 της 12.12.1995, σ. 4. Η χορήγηση των συγκεκριμένων ενισχύσεων εγκρίνεται υπό τους ακόλουθους όρους:-τα άτομα που θα προσληφθούν πρέπει να στερούνται εργασίας,-οι επιχειρήσεις που προβαίνουν σε προσλήψεις δεν επιτρέπεται να έχουν πραγματοποιήσει απολύσεις κατά το τελευταίο δωδεκάμηνο,-κάθε πρόσληψη πρέπει να συνεπάγεται τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας σε σύγκριση με τον αριθμό εργαζομένων της επιχείρησης κατά τους δώδεκα μήνες πριν από την πρόσληψη,-οι σχετικές συμβάσεις εργασίας πρέπει να είναι αορίστου χρόνου και η διάρκεια ισχύος τους πρέπει να είναι αρκετά μεγάλη ώστε να διασφαλίζει μια κάποια εργασιακή σταθερότητα (η απασχόληση πρέπει να είναι εξασφαλισμένη για δώδεκα μήνες τουλάχιστον από τη χορήγηση της ενίσχυσης). Σε περίπτωση σώρευσης με άλλες ενισχύσεις, το συνολικό ποσό των ενισχύσεων δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το υψηλότερο από τα μέγιστα επιτρεπόμενα όρια βάσει των σχετικών καθεστώτων.

(56) Οι αναφερόμενες στην αιτιολογική σκέψη 52 κατευθυντήριες γραμμές που διέπουν τις ενισχύσεις για απασχόληση περιλαμβάνουν, στο σημείο 10, τη διευκρίνιση ότι ισχύουν αποκλειστικά και μόνο για ενισχύσεις που δεν συνδέονται με κάποια επένδυση. Πιο συγκεκριμένα, «οι ενισχύσεις για επενδύσεις, ακόμη και αν υπολογίζονται ανά δημιουργούμενη θέση εργασίας ή αν περιέχουν ένα σκέλος που προβλέπει πριμοδοτήσεις για τη δημιουργία θέσεων εργασίας, δεν αποτελούν ενισχύσεις στην απασχόληση αυτές καθεαυτές γιατί δεν αποβλέπουν άμεσα στη δημιουργία ή τη διατήρηση θέσεων εργασίας. […] Λαμβανομένων υπόψη του προορισμού τους και των μονίμων αποτελεσμάτων τους στη βιομηχανική διάρθρωση, οι ενισχύσεις αυτές θα πρέπει να αντιμετωπισθούν όπως και όλες οι άλλες ενισχύσεις για επενδύσεις και να υποβληθούν στα συνήθη κριτήρια αξιολόγησής τους».

(57) Η Επιτροπή καταλήγει εκ των πραγμάτων στη διαπίστωση ότι οι θέσεις εργασίας που προβλέπεται να δημιουργηθούν στο πλαίσιο της πραγματοποίησης της συγκεκριμένης επένδυσης έχουν ήδη ληφθεί υπόψη με βάση τις ρυθμίσεις του καθεστώτος για τις ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα (νόμος αριθ. 488/92). Κατά συνέπεια, σε περίπτωση που η Sangalli λάβει πρόσθετες ενισχύσεις για τις νέες θέσεις εργασίας που θα δημιουργηθούν, οι ενισχύσεις αυτές θα πρέπει να προστεθούν στις ενισχύσεις για επενδύσεις που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας, με συνέπεια την υπέρβαση των μέγιστων επιτρεπόμενων ορίων που ισχύουν για τη συγκεκριμένη υποβοηθούμενη περιφέρεια. Ειδικότερα, η ένταση της επενδυτικής ενίσχυσης που εμπίπτει στο νόμο αριθ. 488/92 ισούται με τη μέγιστη επιτρεπόμενη ένταση για τη συγκεκριμένη υποβοηθούμενη περιφέρεια. Για τον λόγο αυτό, οποιαδήποτε σώρευση με τις ενισχύσεις υπό μορφή φορολογικών ελαφρύνσεων και μειώσεων των κοινωνικών επιβαρύνσεων θα συνεπάγετο την υπέρβαση των ανώτατων επιτρεπόμενων ορίων, κατά τρόπο ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά.

(58) Για τους προεκτεθέντες λόγους, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι οι ενισχύσεις υπό μορφή φορολογικών ελαφρύνσεων και μειώσεων των κοινωνικών επιβαρύνσεων υπέρ της Sangalli θα αποτελούσαν ασυμβίβαστες ενισχύσεις, μη δυνάμενες να υπαχθούν στη σχετική παρέκκλιση.

V. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

(59) Επί τη βάσει του προεκτεθέντος σκεπτικού, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι η πώληση γηπέδων από την Agricoltura στη Sangalli δεν εμπεριέχει στοιχεία κρατικής ενίσχυσης, διότι η τιμή πώλησης αντιστοιχεί στην τιμή που καθορίστηκε από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα, καθώς και στην τιμή που κατέβαλαν προσφάτως και άλλες επιχειρήσεις για παρόμοιες αγοραπωλησίες. Εξάλλου, η κατασκευή υποδομών στον τόπο πραγματοποίησης της επένδυσης δεν μπορεί να θεωρηθεί κρατική ενίσχυση, διότι οι υποδομές αυτές προορίζονται να χρησιμοποιηθούν από κοινού από όλες τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στην ίδια βιομηχανική περιοχή, ενώ τα τέλη χρήσης τους καλύπτουν τα σχετικά έξοδα και επιβάλλονται με αντικειμενικότητα σε όλες τις επιχειρήσεις. Ακόμη, οι δαπάνες για υποδομές που προορίζονται για την αποκλειστική χρήση κάποιας από τις επιχειρήσεις βαρύνουν εξ ολοκλήρου την επιχείρηση αυτή.

(60) Η επενδυτική ενίσχυση ύψους 135,630 δισεκατομμυρίων ITL πληροί τους όρους και τα όρια έντασης που προβλέπει ο νόμος αριθ. 488/92, οι διατάξεις του οποίου έχουν ήδη εγκριθεί από την Επιτροπή. Επομένως, η συγκεκριμένη ενίσχυση συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

(61) Η συνεισφορά ύψους 50 εκατομμυρίων ITL ανά εργαζόμενο που η Enisud προτίθεται να καταβάλει στη Sangalli δεν εμπεριέχει στοιχεία κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, διότι δεν προϋποθέτει τη χρησιμοποίηση κρατικών πόρων, ενώ η επιλογή των δικαιούχων γίνεται χωρίς ανάμειξη των κρατικών αρχών.

(62) Αντιθέτως, οι φορολογικές ελαφρύνσεις και οι μειώσεις των κοινωνικών επιβαρύνσεων τις οποίες οι ιταλικές αρχές μνημονεύουν στην επιστολή τους της 6ης Μαΐου 1999 στοιχειοθετούν ενισχύσεις μη καλυπτόμενες από την απόφαση 95/455/ΕΚ. Το όφελος από τις ενισχύσεις αυτές προβλέπεται να προστεθεί στις ενισχύσεις που εμπίπτουν στο νόμο αριθ. 488/92, δεδομένου ότι πρόκειται για ενισχύσεις οι οποίες συνδέονται με αρχικές επενδύσεις και οι οποίες χορηγούνται σε επιχειρήσεις εδρεύουσες σε περιφέρειες που εμπίπτουν στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α). Επειδή όμως η ένταση των τελευταίων αυτών ενισχύσεων ισούται με τη μέγιστη επιτρεπόμενη ένταση που προβλέπεται για τη συγκεκριμένη υποβοηθούμενη περιφέρεια, οποιαδήποτε σώρευση με τις άλλες ενισχύσεις, υπό μορφή φορολογικών ελαφρύνσεων και μειώσεων των κοινωνικών επιβαρύνσεων, θα συνεπάγετο την υπέρβαση των ανώτατων ορίων που έχουν εγκριθεί ανά περιφέρεια από την Επιτροπή. Τούτο σημαίνει ότι οι ίδιες οι ενισχύσεις είναι ασυμβίβαστες. Κατά συνέπεια, οι ιταλικές αρχές δεν επιτρέπεται να χορηγήσουν τις συγκεκριμένες ενισχύσεις στην εταιρεία Sangalli.

(63) Η Επιτροπή, επί τη βάσει των στοιχείων που έχουν διαθέσει οι ιταλικές αρχές, συμπεραίνει ότι καμία κρατική ενίσχυση δεν έχει καταβληθεί στη δικαιούχο επιχείρηση πριν από την έκδοση της σχετικής οριστικής απόφασης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

'Αρθρο 1

Η πώληση γηπέδων από την Agricoltura SpA στη Sangalli Manfredonia Vetro Srl, η κατασκευή κοινόχρηστων υποδομών στον τόπο πραγματοποίησης της επένδυσης και η συνεισφορά που η Enisud SpA προβλέπεται να χορηγήσει στη Sangalli Manfredonia Vetro Srl για κάθε εργαζόμενο ο οποίος σήμερα απασχολείται από κάποια από τις εταιρείες του ομίλου ΕΝΙ και τον οποίο θα προσλάβει η Sangalli Manfredonia Vetro δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

'Αρθρο 2

Η ενίσχυση από μέρους της Ιταλίας προς τη Sangalli Manfredonia Vetro Srl, ύψους 135,630 δισεκατομμυρίων ITL, δεν αντιβαίνει στον νόμο αριθ. 488 της 19ης Δεκεμβρίου 1992 για τη θέσπιση καθεστώτος ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα, το οποίο έχει ήδη εγκριθεί από την Επιτροπή.

'Αρθρο 3

Η Ιταλία δεν επιτρέπεται να εφαρμόσει φορολογικές ελαφρύνσεις, ούτε μειώσεις των κοινωνικών επιβαρύνσεων υπέρ της Sangalli Manfredonia Vetro Srl, εφόσον τα μέτρα αυτά δεν εντάσσονται σε καθεστώς ενισχύσεων εγκριθέν από την Επιτροπή και στοιχειοθετούν ενισχύσεις μη συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.

'Αρθρο 4

Εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, η Ιταλία οφείλει να γνωστοποιήσει στην Επιτροπή τα μέτρα που θα λάβει προκειμένου να συμμορφωθεί με το περιεχόμενό της.

'Αρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 20 Ιουλίου 1999.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής